

snart staar for Tur til at blive gennemført, og at den voksende Stemning, som jeg tror findes rundt om i Landet inden for alle Partier, maa kunne bidrage til, at dette Spørgsmaal i en nær Fremtid finder sin Løsning. Thi ligesom Bevægelsen her i Landet for Udvidelsen af Valgretten ved de politiske Valg tager stærkere og stærkere Part — vi se jo ogsaa i Aar, at de unge myndige Mænd mellem 25 og 30 Aar have dannet en Forening, som tager Sigte paa at opnaa Udvidelse af den politiske Valgret — ligesom denne Bevægelse vinder mere og mere Udbredelse og snart vil trænge sig frem til Afgørelse, saaledes tror jeg ogsaa, at det vil gaa paa det kommunale Omraade. Thi i alle de Forslag, der have været fremme fra Venstres Side, har, selv om der er smaa Forskelligheder, den ledende Traad været en Udvidelse af den kommunale Valgret. Og at dette Krav trænger sig stærkere frem hvert Aar, er jo saa ganske naturligt; thi ingen kan benægte, at Arbejdet i de kommunale Raad er steget overordentlig i de senere Aar, og dette Arbejde øges fra Aar til Aar — jeg havde nær sagt i en betænkelig Grad. Jeg behøver jo ikke her at nævne Grundene; thi ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side er der jo paalagt Kommunerne et betydeligt Arbejde ved Gennemførelsen af forskellige humane Love. Jeg tror derfor, at det vilde gavne de kommunale Raad i overordentlig Grad, svække Kritikken og paa den anden Side højne deres Anseelse og bidrage til, at de fik bedre og sikrere Grundlag under Fødderne, om vi kunde naa til en Løsning af dette Spørgsmaal. Men hvad der for Venstre har været det vigtigste, været det ledende Moment op gennem Tiderne, er navnlig dette, at hvis dette Forslag gennemføres, vil Retsstillingen her i Landet blive øget i betydelig Grad for $\frac{1}{5}$ af Landbefolkningen. Jeg finder, som sagt, ikke Anledning til paa dette Tidspunkt at gaa ind paa Forslagets Enkeltheder, da det er en saa gammel Bekendt her i Tinget, men der foreligger jo ogsaa fra den anden Side et Forslag til Forhandling om det samme Emne. Jeg skal heller ikke paa dette Tidspunkt udtale mig herom, men det giver mig dog Anledning til at dvæle et Par Ord ved Sagen. Der staar nemlig i et Blad, der staar de ærede Forslagsstillere meget nær, i Dag en Artikel, der ikke lever Venstrereformpartiet Ære for 2 Øre. Det falder for det første de Herrer i Øjnene, at det er syv menige Medlemmer af Reformpartiet, der have indbragt dette

Forslag, der altsaa er Bestyrelsen af selve Partiet uvedkommende. Jeg skal dertil kun sige, at dette Forslag har været fremsat baade af Venstres Bestyrelse og af Mænd, der sidde i Venstres Bestyrelse. Forslaget har jo, som sagt, været fremsat ti Gange, og blandt Forslagsstillerne findes Venstres bedste Navne. Ingen kan derfor med Rette være i Tvivl om, hvad der er Venstres Standpunkt i denne Sag. Det fremhæves dernæst, at dette Forslag, som vi syv menige Medlemmer have fordristet os til at indbringe, har en ganske ejendommelig Karakter; idet vi fra Socialdemokratiet i Fjor have taget næsten alt væsentligt, saaledes Bestemmelsen om hemmelig Afstemning, om Valgtid til Kl. 8, om Kvinders Valgret. Heller ikke her behøver jeg at trætte det høje Ting, thi man ved jo kun alt for godt, at disse Ting have staaet paa Venstres Forslag i mange Aar. Saaledes foreslog Berg allerede i 1887 paa sit Forslag, at Kvinder skulde have Valgret. Alle de Ting, som man beskylder os syv, stakkels Mennesker for paa en vis Maade at have stjaalet fra det socialdemokratiske Forslag, har staaet paa Venstres Forslag, jeg havde nær sagt, inden der var en eneste Socialdemokrat i dette Ting. Jeg forstaar derfor ikke den temmelig ubarmhjertige Kritik fra den Side. Der rettes ogsaa den Anke mod os, at vi forlange, at Betingelsen for Valgret er dette, at den vedkommende skal have ydet Skat til Kommunen. Det er fuldstændig forkert; jeg forudsætter, at ethvert tænkende Menneske, der kan læse en Smule, vil kunne se, at det er fejlagtigt. Der staar nemlig i vort Forslag, at det er tilstrækkeligt, at den vedkommende har været ansat til at udrede Bidrag til Kommunen, enten det nu er Penge eller Naturalier eller Arbejde. Og det har ikke saa ganske ringe Betydning for Landets Vedkommende, idet Smaafolk mange Steder ansættes til Snekastningsarbejde og saaledes faa Lejlighed til at udføre noget Arbejde, men dette, at de have været ansatte, er tilstrækkeligt. Det er altsaa fejlagtigt, naar man fra den Side hævder, at vi forlange, de skulle have ydet Skat. Men dernæst fremhæves det, endogsaa med spærret Skrift, at vi intet have i vort Forslag om, at de *skulde* yde Bidrag. Det behøves heller ikke, det staar udtrykkelig i de nu-gældende kommunale Love. I Landkommunalloven af 1867 § 21 staar der: „Under Ligningen paa Formue og Lejlighed inddrages enhver, der har fast Ophold i Kommunen“, og en tilsvarende og aldeles ligegyldende Bestemmelse findes i Lov om